

Sygn. akt I CSK 264/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko G. [...] Spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
 - 2) oddala wniosek pełnomocnika powoda radcy prawnej S. J.**
- o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód E. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 23 sierpnia 2013 r. oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 grudnia 2012 r. oddalającego powództwo o zasądzenie kwoty 495.000 zł tytułem „odszkodowania, zadośćuczynienia i poniesionych strat finansowych i moralnych” wobec naruszenia dóbr osobistych w związku z prowadzeniem przez pozwaną G. [...] spółkę z o.o. w W. z naruszeniem prawa działalności związanej z rozpowszechnianiem hazardu na automatach do gry o tzw. niskich wygranych na terenie S., co doprowadziło do uzależnienia powoda i wydania przez niego wskazanej kwoty.

Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły.

Ocena przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie do rozpoznania skargi kasacyjnej jest bowiem uzasadnione ustrojowo i procesowo jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie. Sąd Najwyższy bada zatem jedynie, czy wskazano i należyte umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli zachodzi przynajmniej jedna z nich.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący oparł na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wskazując na fakt oddalenia przez Sąd orzekający w sprawie wszystkich wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda, co stoi w oczywistej sprzeczności z art. 217 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym sąd może pominąć jedynie dowody powoływane dla zwłoki albo jeżeli okoliczności sporne zostały już wyjaśnione. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury przyczyna, oznaczona jako oczywista zasadność skargi kasacyjnej, spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym jego zdaniem Sąd drugiej instancji uchybił, ale i przytoczyć odpowiednią jurydyczną argumentację.

Sąd drugiej instancji wyczerpująco i przekonywująco wyjaśnił dlaczego dowody przeprowadzone w toku procesu (wyjaśnienia powoda, dokumenty) uznał za wystarczające i dlaczego podzielił stanowisko o zasadności oddalenia dalszych wniosków o przeprowadzenie dowodów osobowych oraz nie znalazł podstaw do uzupełnienia postępowania dowodowego. Przyjął, że zarzut dotyczący rzekomego prowadzenia przez pozwanego działalności niezgodnie z prawem na terenie S. nie mógł być, wobec odmiennych ustaleń wynikających z dokumentów kontroli skarbowej, wykazywany zeznaniami świadków. Nie uzasadnia twierdzenia o naruszeniu prawa wskazanie, że ustalanie jednej z przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej w postaci naruszenia dobra osobistego, oznaczonego jako stan zdrowia psychicznego, poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego

psychiatry, byłoby celowe jedynie w wypadku wykazania pozostałych z nich. Nie została również skutecznie zakwestionowana konkluzja Sądu, że właściciel automatów do gry, legalnie udostępniający je graczom, nie odpowiada za ich uzależnienie psychiczne.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi.

Wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie kosztów związanych z udzieleniem pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym został oddalony wobec niespełnienia wymogów formalnych, tj. jego złożenia bez zastrzeżenia odnoszącego się do odmowy przyjęcia skargi. Wniosek sformułowany w skardze mógłby być skuteczny jedynie na etapie merytorycznego rozpoznawania skargi.

[aw]